

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร

คำนำ

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและมาตรการสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ กำหนดให้ ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เป็นพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ นั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พื้นที่ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เป้าหมายให้สอดคล้องตามคู่มือข้อกำหนดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ใน ๕ มิติ ๔๑ ข้อกำหนด ได้แก่ มิติกายภาพ มิติสังคม มิติสิ่งแวดล้อม มิติเศรษฐกิจ และมิติการบริหารจัดการ และระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ ระดับ ได้แก่ ระดับที่ ๑ การมีส่วนร่วม ระดับที่ ๒ การส่งเสริม ระดับที่ ๓ ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร ระดับที่ ๔ การพึ่งพาอาศัย และระดับที่ ๕ เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๖ MIND ใช้หัว และ ใจ ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ประกอบด้วย ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจ ๒. การดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม ๓. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก ๔. การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี) และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis) และการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินการของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (TOWS Matrix) เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พื้นที่ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
เลขานุการคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสมุทรสาคร

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ สภาพความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	๑
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๑
๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๑
๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๓
๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ	๒๐
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๒๑
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒๒
๓.๑ การประเมินบริบทสภาพการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และและความเป็น ของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๒๒
๓.๑.๑ สภาพทั่วไปของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๒๒
พื้นที่ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร	
๓.๑.๒ สภาพการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๒๖
(๑) การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)	๒๖
(๒) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis)	๒๘
(๓) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis)	๓๐
(๔) การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (TOWS Matrix)	๓๒
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐)	๓๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๓๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๓๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์และโครงการ	๓๓
๓.๒.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศไปดำเนินการ	๖๒
๓.๓ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผล	๖๓

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสมุทรสาคร ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis & TOWS Matrix ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) จุดแข็ง และจุดอ่อน ขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) โอกาสและอุปสรรค จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ นำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีการบูรณาการนโยบาย แผนงาน กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒ สถานภาพความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

๒.๑ แผนระดับที่ ๑

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

- เกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์ พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร
- เกษตรปลอดภัยให้ความรู้สนับสนุนกลไกตลาดเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์
- เกษตรชีวภาพผลิตภัณฑ์มูลค่าส่งจากฐานเกษตรกรรมฐานทรัพยากรชีวภาพ
- เกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์ และสินค้าเกษตรพรีเมียม
- เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- อุตสาหกรรมชีวภาพ
- อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม
- ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงาม และแพทย์แผนไทย
- ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

- การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- การสร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การเพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- การรักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- การปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็ง การพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมสถานประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยง อุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

- ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่าน การสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและ เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMES ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ ให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone : SEZ)

- ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMES

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าหมาย

๑.๑ เพื่ออนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และการสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการกำกับดูแลเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นหลัก

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- ปรับปรุงฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเล และชายฝั่งทั้งระบบฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเล ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบาย การจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศ

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ และภาคเอกชน

- พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๒.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- จัดทำแผนผังภูมิวิเวศเพื่อการพัฒนาเมืองชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่ อนุรักษ์ ตาม ศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมิวิเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- พัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิวิเวศ อย่างยั่งยืน
- จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- ส่งเสริมรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติมรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งอาสาสมัครด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๒.๕ พัฒนาความมั่นคงทางน้ำ พลังงานและเกษตรที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้ น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานทั้ง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติ ปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็น หุ่นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่าง บูรณาการ ใช้พื้นที่ เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วม ในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบน พื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะ เป็นทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืน เพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

๑.๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ

๑.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาบริการ อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพ การผลิตของภาคอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

๒) แผนย่อยของแผนแม่บท ซึ่งประกอบด้วย ๒ แผน

๒.๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ ส่งเสริมและสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบแบบครบวงจร โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยและฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศรวมถึงธุรกิจบริการที่มีศักยภาพโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรม อาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒) สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวจากนวัตกรรมและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรชีวภาพโดยรวม และจัดทำแผนที่และข้อมูลที่แสดงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์ วิจัยและพัฒนาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ พัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทางชีวภาพในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการเพิ่มความพร้อมของรัฐในการให้บริการจดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลธนาคารทรัพยากรชีวภาพแห่งชาติ และให้ความสำคัญกับระบบนวัตกรรมแบบเปิด เพื่อให้เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

๓) อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวลเทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม

๔) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุน การลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๕) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๖) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางกรคลังมาใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบโดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของ

๒.๒) การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

๒) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขา สำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐ และภาคธุรกิจ

๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการโดยเชื่อมโยงภาค การศึกษากับภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรม และบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงาน ฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลน จากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

๔) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

๕) พัฒนาการให้บริการจัดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : แรงงานไทยมีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต ดีขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อม ในอนาคตอันดับที่๔๕

ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมินิเวศ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแหล่งโบราณคดี รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายองค์กร พัฒนาเมือง ชุมชน และเครือข่ายที่ประกอบด้วย ภาคีสำคัญตามบริบทของพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม เชื่อมโยง การพัฒนาร่วมกันในทุกระดับและพัฒนาศักยภาพ องค์กร เพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชนและเครือข่าย ให้มีทักษะ ทัดเทียมกับประเทศอื่นในระดับสากล โดยพัฒนาสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน หรือองค์กรธุรกิจประจำชุมชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการพัฒนาผลผลิตตามมาตรฐานสากล ธุรกิจชุมชนแบบครบวงจร และตลาดเพื่อเกษตรกรโดยเกษตรกร พร้อมกับส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และรายได้ให้กับชุมชน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๕

๒) แผนย่อยของแผนแม่บท ประกอบด้วย ๑ แผน

๒.๑) แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตาม แผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน โดยจัดทำและพัฒนาระบบการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการจัดทำแผนผังภูมิ นิเวศระดับประเทศ รวมถึงสนับสนุนการบริหารจัดการตามศักยภาพของภูมินิเวศ จัดทำแผนผังภูมินิเวศของ พื้นที่ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งการจัดทำผังเมือง และชนบท ตามเกณฑ์มาตรฐานและองค์ประกอบของผังเมืองรวม การจัดทำแผนผังพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก การจัดทำผังพื้นที่อุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจน ตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดทำผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี ครอบคลุมถึงการสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นที่ฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนกำหนดให้ภาครัฐ เป็นแกนกลางในการให้ความรู้ ประสาน และบูรณาการทุกภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว เพื่อเพิ่ม พื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ การฟื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมกับ การปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล การพัฒนาโลก ค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวนรักษาอนุรักษ์ และพื้นที่ฟู แหล่งโบราณคดี มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เป็นผู้เลือกและตัดสินใจในการจัดทำแผนผังต่าง ๆ อาทิเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นต้น และจัดทำและ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยง จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับเป็นฐานข้อมูล ในการจัดทำ และ สนับสนุนการบริหารจัดการแผนผังภูมินิเวศระดับประเทศ จังหวัด และชุมชน

๒) จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่เหมาะสม โดยจัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ตามความเหมาะสม ของ การใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศ เกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการสิ่งแวดล้อม โดย กำหนดเขตพื้นที่สำหรับเป็นพื้นที่วางแผนผังภูมินิเวศ โดยใช้เขตพื้นที่ลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ เป็นขอบเขตของ ภูมินิเวศ พิจารณาและสรุปศักยภาพและข้อจำกัดในการใช้พื้นที่ โดยกำหนดจากความเหมาะสมของการใช้ พื้นที่ทางภูมิ นิเวศ และจัดทำแผนผังความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ทางภูมินิเวศอย่างยั่งยืนของแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะสำหรับ เมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่พิเศษ เพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น

๓) จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่ จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ประสานงาน และบูรณาการภาคส่วนในการเพิ่มและรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่าไม้ พื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทาง ชีวภาพ โดยติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศ

๔) ปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่า อย่างสมดุล โดยปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้เรื่องการใช้ประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ป่าอย่างสมดุล

๕) พัฒนาและส่งเสริมกลไกการให้บริการของระบบนิเวศ และการสงวน รักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูแหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น อย่าง ยั่งยืน โดยจัดให้มีมาตรการชดเชยและแรงจูงใจในการดำเนินการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ จัดการใช้ประโยชน์ของ ชุมชนในพื้นที่ป่า และส่งเสริมกลไกคาร์บอนเครดิตและกลไกการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ รวมทั้งจัดให้มีการสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นที่ฟู สภาพแวดล้อมและพื้นที่แหล่งธรรมชาติ แหล่งศิลปกรรม ในทุกมิติ ทั้ง ด้านกายภาพ เศรษฐกิจ วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม อย่าง ยั่งยืน โดยการศึกษา สำรวจ วิจัย จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน ผัง สนับสนุนให้มีมาตรการควบคุม และ มาตรการส่งเสริมจูงใจทั้งด้านกฎหมายและด้านเศรษฐศาสตร์ ส่งเสริมกลไกการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น พัฒนา ระบบการสร้างองค์ความรู้ สร้างเครือข่าย ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนเพิ่มและรักษาพื้นที่ สีเขียว เพื่อเพิ่ม พื้นที่ป่าไม้ในภาพรวมของประเทศ พื้นฟูระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : เมืองมีระบบจัดการ สิ่งแวดล้อมและ มลพิษที่มี ประสิทธิภาพ ครอบคลุมและได้ มาตรฐาน ความยั่งยืนทาง ภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม

(ก) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน พื้นที่ที่มีการดำเนินการสงวน รักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทาง สถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในพื้นที่

ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๕๐ ประเทศทั่วโลก

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ประกอบด้วย ๓ แผน

๒.๑) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ ในและนอกถิ่นกำเนิด โดยเฉพาะสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ ใกล้สูญพันธุ์ ด้วยการดำเนินการปราบปรามและป้องกัน การบุกรุกทำลายเพื่อปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ ป่าไม้บนพื้นฐาน ให้คนและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้กลับมามีสภาพที่ สมบูรณ์ รวมทั้งรักษาและเพิ่ม พื้นที่ สีเขียวที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่ มีการปกป้องรักษาหยุดยั้งการทลาย พื้นที่ ป่าไม้ พื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่ สมบูรณ์ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ พื้นที่ ต้นน้ำที่ เหมาะสมและไม่เกิด ผลกระทบ ส่งเสริมการปลูกป่าและไม้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจากป่าปลูก แบบครบวงจร รวมไปถึงการสร้าง และพัฒนาพื้นที่ สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติใน เขตชุมชนเมืองและชนบท

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลาย ทางชีวภาพสูง ควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ ชนิดสัตว์ป่า และพืชเฉพาะถิ่น ป้องกันและกำจัด ชนิดพันธุ์ ต่างถิ่นที่รุกราน ในแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ รวมถึงการบริหารจัดการไม่ให้เกิดความขัดแย้งระหว่าง สัตว์ป่า กับคนและชุมชน สร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรม ให้มีความสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มี คุณค่า ต่อระบบนิเวศและ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง พัฒนากลไก ทาง เศรษฐศาสตร์ และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างกลไก การ ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรมในระดับท้องถิ่น รวมถึง พัฒนา และบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วน อาทิจ ภาคเกษตร ให้ เกิดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๒) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหาร จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน โดยหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่ เสี่ยง ต่อการถูกบุกรุก พร้อมทั้งให้มีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่และมีการบูรณาการทุกหน่วยงานในการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่า และส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่สภาพเสื่อมโทรม พื้นที่ ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย พื้นที่ป่าต้นน้ำบนพื้นที่สูงชัน และพื้นที่แนวกันชน รวมทั้งส่งเสริมการใช้ ประโยชน์พื้นที่ต้น น้ำที่เหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบ โดยกำหนดสิทธิชุมชนที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่านั้นและสร้างกลไกที่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการและกฎหมาย เพื่อสามารถระบุแหล่งกำเนิดของไม้ ป้องกัน การลักลอบทำไม้ที่ผิดกฎหมาย และ

ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติในเขตชุมชนเมืองและชนบท เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์และรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ เกิดความรู้สึกห่วงแหน เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และได้รับความสุขจากทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนและป่าครอบครัวแบบมีส่วนร่วม

๓) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทาง การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการ พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้อง กับมาตรฐานสากลโดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย

๑. การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

๒. พื้นที่สีเขียว ทุกประเภทเพิ่มขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมดีขึ้นจากเดิม สัดส่วนพื้นที่สีเขียว ทุกประเภท ได้แก่ พื้นที่เป็นป่าธรรมชาติ พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ พื้นที่สีเขียวในเมืองและ ชนบท รวมทั้งป่าในเมือง และชุมชนเพื่อการเรียนรู้ พักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละของพื้นที่ทั้ง ประเทศ)

๒.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไข ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจก ของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขา พลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วน การใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิต ทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศในระยะยาวรวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูล การคาดการณ์สภาพภูมิอากาศและระบบเตือนภัยล่วงหน้าที่รวดเร็ว แม่นยำและมีประสิทธิภาพ บูรณาการประเด็นด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศในกระบวนการจัดทำแผนรายสาขาและรายพื้นที่ และมีการดำเนินการและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ ภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจ ให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับ ผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบัน และในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย : การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ของประเทศไทยลดลง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขา พลังงานและขนส่งสาขา กระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์และ สาขา การจัดการของเสีย ลดลง (ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์)

๒.๓) แผนการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลและคำนึงเน้นการจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และจัดทำระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบ รวบรวมและบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ การใช้มาตรการ ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ ส่งเสริมการลดหรือเลิกใช้สารเคมีอันตราย ควบคุม ป้องกันของเสียจากสินค้าจากต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดการมลพิษ

(๑) แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพ เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้าง ระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยงเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เป็นหลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมาย ที่สอดคล้องกับแนวโน้มนโยบายการดำเนินงานในชั้นปี ปานกลาง และระยะยาวครอบคลุมถึงการ บริหาร จัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบาย มลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวม และเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้ง เร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการ ติดตาม ตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณ การจราจร หรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤตรวมถึง การพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศเสียงและ ความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษ ทางอากาศและเสียงที่สามารถ เข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรม ให้เป็น ไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและ แนว ทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสีย อุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการ ควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่ กำจัดขยะให้ดำเนินการ ถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออก ประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบ การอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนด มาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการ ขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การ วางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะ เป็นปัญหาในอนาคต การจัดการขยะ จากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับ ประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษ จากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและ ตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการ ขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำ เข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมี ส่วนร่วมตามแนวทาง ประชาธิปไตยเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของ ความรับผิดชอบ ตามบทบาทหน้าที่

๔) จัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลจำกัด การใช้ สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับ การทำการเกษตรทุกประเภทเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบมาตรฐานสากล ได้แก่ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม โดยให้มีข้อกำหนดสำหรับการทำ เกษตรทุกประเภท เพื่อควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีเกษตรออกสู่สิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำใต้ดิน แม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำทะเล การชะล้างและตกค้างในดินรวมทั้งการฟุ้งกระจายในอากาศ โดยจะต้องเป็น ความ รับผิดชอบของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ใช้สารเคมีในการควบคุมป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมี ดังกล่าว และรับผิดชอบในการส่งเสริมความรู้และการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

(๒) เป้าหมายของแผนย่อย

๑. คุณภาพน้ำในแหล่ง น้ำผิวดิน แหล่งน้ำ ใต้ดินและแหล่งน้ำ ทะเลมีคุณภาพ เหมาะสมกับ ประเภท การใช้ประโยชน์

๒. คุณภาพอากาศ เสียง และความ สั่นสะเทือนอยู่ ระดับมาตรฐาน ของประเทศไทย

๓. การจัดการขยะมูล ฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและการ อุตสาหกรรมมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท : คุณภาพของน้ำในแหล่ง น้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดิน อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม กับประเภทของการใช้ ประโยชน์ (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ประเทศไทย (ร้อยละของพื้นที่เป้าหมาย ทั้งหมด) ดัชนีประสิทธิภาพการ จัดการขยะ

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาฯ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรมในช่วง ๕ ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเดบิต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือนเมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตรวมการผลิตรวมเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และคำเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วย รถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็น ร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็น ร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าตัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปีหรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า และเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายใน ปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็วเพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่ายภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลง ร้อยละ ๔ ต่อปี

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

- ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนาการจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑
 - (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ
 - (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๗ ต่อปี

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒
 - (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ๗ ต่อปี หรือ
 - (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี
- เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐
 - ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน "ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ" เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความ

เข้มแข็งขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากรองอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต และแข่งขันได้

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๐) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้าไม่เกินลำดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวมเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกทั้งประเทศเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพผลจากภาครัฐ

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรียซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- มีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกิน ร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมี

ประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นมีสัดส่วนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๑.๒) เป้าหมาย จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

๑.๓) ตัวชี้วัด สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product: GRP) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๒ การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญให้ครอบคลุมการสร้างโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่อาศัยการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมายกระดับสินค้าและวัตถุดิบในพื้นที่ การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มธุรกิจให้เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนการค้าชายแดนและการลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งการหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่โดยเฉพาะธุรกิจฮาลาลการประมง และปศุสัตว์

๒) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๒.๒) เป้าหมาย การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือเป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๒.๓) ตัวชี้วัด อัตราการเสียชีวิตจากภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ (อัคคีภัย) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

ก) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓.๒) เป้าหมาย การพัฒนาศักยภาพการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงแผน คู่มือ แนวทาง หรือแนวปฏิบัติในการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ พร้อมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการถ่ายทอดข้อมูลไปสู่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรม

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๑ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๒.๓.๒ แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๓.๓ แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

๒.๓.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๓.๕ แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๓.๖ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๓.๗ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๓.๘ แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลอ้อมน้อย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) พื้นที่ เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณที่สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้

๓.๑ การประเมินบริบทสภาพการณ์ ปัญหา ศักยภาพ และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๑.๑ สภาพทั่วไปของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑) ด้านกายภาพ/โครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ที่ตั้งและขนาดพื้นที่ ตำบลนครอ้อมน้อย ตั้งอยู่ในเขตอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีพื้นที่รวมประมาณ ๓๐.๔๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๘,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๘ ของพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ลักษณะทั่วไปส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน เป็นพื้นที่ที่มีคลองจำนวน ๑๓ คลอง มีสภาพชลประทานที่ค่อนข้างดี โดยมีแม่น้ำท่าจีนเป็นแม่น้ำสายหลัก เทศบาลนครอ้อมน้อย อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอกระทุ่มแบน เป็นระยะทางประมาณ ๘ กิโลเมตรห่างจากจังหวัดสมุทรสาคร เป็นระยะทางประมาณ ๒๒ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นระยะทางประมาณ ๒๑ กิโลเมตร เทศบาลนครอ้อมน้อย มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลไร่ขิงและตำบลกระทุ่มล้ม	จังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ เขตหนองแขม	กรุงเทพมหานคร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลอ้อมใหญ่	จังหวัดนครปฐม
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลสวนหลวงและตำบลท่าไม้	จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ เทศบาลนครอ้อมน้อย ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีพื้นที่รวมประมาณ ๓๐.๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๘,๐๐๐ ไร่ ลักษณะทั่วไปส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน เป็นพื้นที่ที่มีคลอง จำนวน ๑๓ สาย มีสภาพชลประทานที่ค่อนข้างดี โดยมีแม่น้ำท่าจีนเป็นแม่น้ำสายหลัก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ เทศบาลนครอ้อมน้อย ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีลักษณะอากาศแบบฝนเมืองร้อน มีความชื้นในอากาศสูง ทำให้อากาศโดยทั่วไปเย็นและชุ่มชื้น ขณะเดียวกันอากาศในฤดูร้อนก็ไม่รุนแรงมากนักเนื่องจากความชื้นจากลมทะเล แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม
	ซึ่งเป็นช่วงอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์
	โดยในเดือนธันวาคมจะมีอุณหภูมิต่ำสุด
	มีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน

๑.๔ ลักษณะของดินของเทศบาลนครอ้อมน้อยเป็นพื้นที่ที่อยู่ไกลจากทะเลออกไป น้ำทะเลท่วมถึงและน้ำทะเลท่วมไม่ถึง ลักษณะของดินจะเป็นดินเหนียวมีดินร่วนปนอยู่ พื้นที่ดังกล่าวได้ใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรปลูกผักผลไม้ และไม้ดอกไม้ประดับ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำในพื้นที่ในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย มีคลองเชื่อมโยงตลอดภายในพื้นที่สภาพโดยทั่วไปทุกคลองมีกลิ่น มีสี ตามสภาพน้ำที่จากโรงงานอุตสาหกรรม แทบไม่สามารถพบสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำดังกล่าว และไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคและบริโภค มีทั้งหมด ๑๓ สาย ได้แก่

๑. คลองตัน ๒. คลองปลายคลองอ้อมน้อย ๓. คลองต้าย้อย
๔. คลองศรีสำราญ ๕. คลองผู้ใหญ่แอ้น ๖. คลองอ้อมน้อย
๗. คลองโคกกล้วย ๘. คลองแค ๙. คลองแนวลิขิต
๑๐. คลองอ้อมแฉม ๑๑. คลองขุดใหม่ ๑๒. คลองหัวคู้ ๑๓. คลองวัดใหม่

๒) ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ การเกษตร เนื่องจากพื้นที่เขตเทศบาลฯ เปลี่ยนสภาพจากชุมชนเกษตรกรรมเป็นชุมชนอุตสาหกรรมอาชีพเกี่ยวกับการเกษตรกรรมจึงมีน้อยมากและเนื่องจากสภาวะแวดล้อมด้านน้ำอากาศไม่เอื้ออำนวย ประกอบกับที่ดินมีราคาสูงขึ้น ทำให้พื้นที่ไม่เหมาะกับการเกษตรกรรม ปัจจุบันมีพื้นที่การเพาะปลูกไม่ถึง ๕๐ ไร่

๒.๒ การบริการ มีโรงแรม จำนวน ๖ แห่ง ธนาคาร จำนวน ๙ แห่ง และสถานที่จำหน่ายอาหาร ตาม พ.ร.บ. สาธารณสุข จำนวน ๑,๓๘๕ แห่ง

๒.๓ ภาคอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับที่ ๒ และ ๓) ดังนี้

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแบ่งเป็น ๓ จำพวก

รายการ	จำนวน (แห่ง)	เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
โรงงานจำพวก ๑	-	-	-
โรงงานจำพวก ๒	๔๔	๘๐๐.๙๑	๑,๐๗๙
โรงงานจำพวก ๓	๗๔๘	๓๓,๔๑๐.๑๓	๕๖,๖๖๑
รวม	๗๙๒	๓๔,๒๑๑.๐๔	๕๗,๗๔๐

ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ในพื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน

ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๒	๓๕	๓๔
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๔๓	๒,๗๑๒.๗๘	๕,๙๒๕
๓	อุตสาหกรรมเครื่องตี	๒	๑๘.๗	๙๔
๔	สิ่งทอ	๑๑๓	๗,๒๑๗.๑๙	๑๒,๕๒๔
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๒๕	๑,๙๐๐.๔๒	๙,๓๑๖
๖	ผลิตหนังสือพิมพ์และผลิตภัณฑ์จากหนังสือพิมพ์	๕	๑๑๙.๗	๒๘๓
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๘	๘๓.๔	๑๔๓
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	๑๕	๑๗๙.๐๘	๕๘๕
๙	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๒๔	๖๙๒.๖	๘๗๗
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	๑๗	๖๗๘.๐๘	๕๘๒
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๔๒	๑,๑๐๗.๖๘	๑,๔๗๙
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑	๕๗.๓๔	๒๓
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๔๒	๔,๗๒๐.๕๘	๓,๗๖๕
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๓๐	๔,๒๒๐.๘๗	๖,๖๒๕
๑๕	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๐	๒๙๘.๖	๑,๑๘๐
๑๖	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๒๔	๑,๒๔๙.๔๕	๑,๔๖๙
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๒๑	๒,๓๒๘.๙๑	๔,๙๓๔
๑๘	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒๓	๙๐๑.๑๘	๕๙๘
๑๙	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๔๒	๑,๒๓๖.๖๐	๑,๗๑๔
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๔๖	๒,๗๕๑.๙๒	๓,๘๓๗
๒๑	การผลิตอื่นๆ	๔๗	๑,๗๐๐.๙๖	๑,๗๕๓
รวม		๗๙๒	๓๔,๒๑๑.๐๔	๕๗,๗๔๐

๒.๔ การพาณิชย์ นอกจากอุตสาหกรรมที่เป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญภายในเขตเทศบาลแล้วธุรกิจรองลงมาได้แก่ การพาณิชย์กรรมและการขนส่งสินค้า เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมทางการผลิต คือ เป็นการกระจายสินค้าและจำหน่ายสินค้าประกอบการพาณิชย์อื่น ๆ เช่น

- ก. ตลาดสด จำนวน ๖ แห่ง
- ข. ร้านค้าทั่วไป จำนวน ๕๗๗ แห่ง
- ค. สถานีบริการน้ำมัน จำนวน ๑๑ แห่ง
- ง. สถานีบริการแก๊ส จำนวน ๗ แห่ง

จำนวนสถานประกอบการตามเทศบัญญัติเทศบาลนครอ้อมน้อย

๑. สถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ๑๔๑ ประเภท จำนวน ๑,๔๕๐ แห่ง

๒. สถานที่จำหน่ายและสถานที่เสิร์ฟอาหาร จำนวน ๖๓๒ แห่ง

- พื้นที่มากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร จำนวน ๕๕ แห่ง

- พื้นที่น้อยกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร จำนวน ๕๗๗ แห่ง

๓. การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ ๘๓๕ แห่ง

๒.๕ แรงงาน เทศบาลนครอ้อมน้อย เป็นเขตอุตสาหกรรมทางการผลิต การพาณิชย์ การขนส่งสินค้าทำให้มีจำนวนประชากรชาวต่างดาว ที่เข้ามาเป็นแรงงานจำนวนมาก

ตารางแสดงจำนวนบุคคลต่างดาวที่ขึ้นทะเบียนประวัติและออกเอกสารรับรองบุคคล

ณ สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครอ้อมน้อย

สัญชาติ	ชาย	หญิง	รวม
ลาว	๑๕๔	๑๖๓	๓๑๗
กัมพูชา	๓๒๑	๒๗๘	๕๙๘
พม่า	๓,๙๑๔	๓,๑๘๓	๗,๐๙๗
รวมทั้งสิ้น	๔,๓๘๙	๓,๖๒๔	๗,๙๙๕

๓) ด้านสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำในพื้นที่ในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย มีคลองเชื่อมโยงตลอดภายในพื้นที่ สภาพโดยทั่วไปทุกคลองมีกลิ่น มีสี ตามสภาพน้ำที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรม แทบไม่สามารถพบสิ่งมีชีวิต ในแหล่งน้ำ และไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคและบริโภค มีทั้งหมด ๑๓ สาย

การจัดการน้ำเสีย (ในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย) สภาพโดยทั่วไปทุกคลองมีกลิ่น มีสี ตามสภาพน้ำที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำ และติดตั้งกังหันตีน้ำเพื่อปรับสภาพน้ำในคลองที่มีปัญหา จำนวน ๓ เครื่อง พร้อมรถยนต์และเรือที่ใช้ในงานบำบัดน้ำเสียและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน รวม ๑๗ คัน

๔) ด้านสังคม

๔.๑ ประชากร

ประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาล ประกอบด้วย ประชากรจร ประชากรแฝง และประชากรถิ่นเนื่องจากเขตเทศบาลเป็นเขตอุตสาหกรรม จำนวนประชากรจรที่เข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อยจึงมีเป็นจำนวนมาก จำนวนรวมประชากรจรและประชากรแฝงในเขตเทศบาล มีถึงประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งต้องแบกรับภาระในการบริการในด้านต่าง ๆ จากตัวเลขที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า เทศบาลนครอ้อมน้อยมีประชากรไม่หนาแน่น แต่ข้อเท็จจริงแล้วประชากรในพื้นที่อาศัยอยู่อย่างหนาแน่น เนื่องจากเป็นแหล่งชุมชนอุตสาหกรรม มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จึงมีแรงงานเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก ทำให้มีประชากรแฝงมากกว่าความเป็นจริง ๓ - ๔ เท่า ซึ่งมีได้แจ้งย้ายเข้ามาตามกฎหมายทะเบียนราษฎร

แนวโน้มของจำนวนประชากรการขยายตัวและพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในพื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อยก่อให้เกิด การจ้างแรงงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลที่ตามมาคือ มีการอพยพแรงงานและครอบครัวเข้าสู่พื้นที่เป็นจำนวนมาก

๔.๒ การศึกษา เทศบาลนครอ้อมน้อย มีการให้บริการทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนซึ่งมีสถาบันการศึกษาทั้งหมด ๑๐ แห่ง

- สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖ แห่ง
- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ จำนวน ๓ แห่ง
- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการมัธยมศึกษาเขต ๕ จำนวน ๑ แห่ง

๕) ด้านการบริหารจัดการ การบริหารงานของเทศบาลนครอ้อมน้อย ประกอบด้วย สภาเทศบาล และคณะผู้บริหาร โดยมีรายละเอียดและองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล จำนวนทั้งสิ้น ๒๔ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วยนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี เลขาธิการนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

รองนายกเทศมนตรี มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรี

เลขาธิการนายกเทศมนตรี มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรี

ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรี

- ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๒๔ คน

- ฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี จำนวน ๔ คน

เลขาธิการนายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน และที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน

๓.๑.๒ สภาวะการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ข้อมูลสภาวะการณ์และศักยภาพของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้มาจากการวิเคราะห์ ช่องว่าง (Gap Analysis) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis) เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาดำเนินการกำหนดกลยุทธ์สำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย TOWS Matrix และออกแบบแนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑) การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)

Gap Analysis เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลสำเร็จเปรียบเทียบกับสถานการณ์และปัญหาของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในปัจจุบัน ทำให้เห็นช่องว่างที่เกิดขึ้นและนำช่องว่างดังกล่าวไปวิเคราะห์หาวิธีการต่างๆ เพื่อนำไปพัฒนาและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่ออุดช่องว่างที่เกิดขึ้น โดยการวิเคราะห์ช่องว่างของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสามารถใช้เกณฑ์คุณลักษณะการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)				
ประเด็น	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินงาน	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
มิติกายภาพ	มีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความมุ่งมั่นเสนอแผนงาน/โครงการเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากแหล่งงบประมาณต่างๆ	ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดแผนงาน/โครงการที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
มิติเศรษฐกิจ	สร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่เกิดการพึ่งพาอาศัยกัน/เศรษฐกิจหมุนเวียน	การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมอยู่ในระดับคงที่ การขยายตัวภาคอุตสาหกรรมมีอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และอุตสาหกรรมภาคครัวเรือน	ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมดำเนินกิจกรรม/โครงการตามหลักการพึ่งพาอาศัยกัน/เศรษฐกิจหมุนเวียน ส่งเสริมสินค้าจากชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดยุคใหม่ - สร้างความรู้ความเข้าใจกับภาคอุตสาหกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า
มิติสิ่งแวดล้อม	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG Model มีการลดใช้ทรัพยากร/เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน ลดการก่อเกิดของเสีย ทลภาวะ และมลพิษจากทุกภาคส่วน	ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บคัดแยก ดูแล ตรวจสอบเครื่องจักรและการจัดการขยะ และปัญหาน้ำเสีย	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ - พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด BCG 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนการจัดการผลิตตามหลัก ๓R - สร้างความรู้ความเข้าใจต่อชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม
มิติสังคม	พนักงานในสถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ส่งเสริมให้สถานประกอบการให้ความสำคัญและมุ่งมั่นดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาชีพ อนามัยและความปลอดภัยให้กับพนักงานในสถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่	การส่งเสริมให้สถานประกอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาชีพ อนามัยและความปลอดภัยให้กับประชาชนครบถ้วนทุกพื้นที่	สนับสนุน ส่งเสริมสถานประกอบการให้ความสำคัญและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาชีพ อนามัยและความปลอดภัยแก่พนักงานในสถานประกอบการและประชาชนอย่างต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)				
ประเด็น	เป้าหมาย	สถานการณ์การดำเนินการ	ช่องว่างในการพัฒนา	ข้อเสนอแนะ
				และครบถ้วนทุกพื้นที่
มิติการบริหารจัดการ	สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้กับประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบครบทุกพื้นที่	สถานประกอบการได้รับความรู้ ความเข้าใจเรื่องตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในส่วนของประชาชนยังไม่มี การสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและให้ความร่วมมือในการร่วมพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ประชาชนในพื้นที่ขาดความเข้าใจเรื่องการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	สถานประกอบการบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้กับประชาชนในพื้นที่

๒) การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis)

Scenario Analysis เป็นการวิเคราะห์และคาดการณ์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแนวโน้มที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยพิจารณาแนวโน้ม (Trends) ที่มองเห็นอยู่ในปัจจุบันและความไม่แน่นอน (Uncertainties) ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่มีความสำคัญส่งผลกระทบในวงกว้าง และมีโอกาสเกิดขึ้นสูง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่สามารถรองรับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการวิเคราะห์สามารถใช้ STEEP Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตระยะยาว (Scenario Analysis)		
ประเด็น	สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต	โอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
สังคม	<p>สถานการณ์ปัจจุบัน: ขาดแคลนแรงงานคนไทยในภาคอุตสาหกรรม</p> <p>แนวโน้มในอนาคต: ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ</p>	<p>ผลกระทบเชิงบวก: มีการนำเทคโนโลยีมาทดแทนการใช้แรงงานเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน</p> <p>ผลกระทบเชิงลบ: ภาครัฐต้องใช้งบประมาณในการดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น</p>
เทคโนโลยี	<p>สถานการณ์ปัจจุบัน: ภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตอย่างรวดเร็ว</p> <p>แนวโน้มในอนาคต: ภาคอุตสาหกรรมเกิดการแข่งขันด้านเทคโนโลยีในการผลิต</p>	<p>ผลกระทบเชิงบวก: ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>ผลกระทบเชิงลบ: ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับตัวด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ</p>
เศรษฐกิจ	<p>สถานการณ์ปัจจุบัน: นโยบาย BCG Model ของภาครัฐ ส่งผลต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม</p> <p>แนวโน้มในอนาคต: สถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบัน</p>	<p>ผลกระทบเชิงบวก: ภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมให้สถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้</p> <p>ผลกระทบเชิงลบ: สถานประกอบการประสบปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น</p>
สิ่งแวดล้อม	<p>สถานการณ์ปัจจุบัน: ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>แนวโน้มในอนาคต: ภาครัฐกำหนดมาตรการให้สถานประกอบการมีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัดมากขึ้น</p>	<p>ผลกระทบเชิงบวก: ภาครัฐส่งเสริมให้สถานประกอบการมีการประกอบกิจการอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>ผลกระทบเชิงลบ: การเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการอาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างสถานประกอบการและคนในชุมชน</p>
การเมืองและกฎหมาย	<p>สถานการณ์ปัจจุบัน: ภาครัฐให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น</p> <p>แนวโน้มในอนาคต: มีการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>ผลกระทบเชิงบวก: ภาคอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับประกอบกิจการให้ถูกต้องตามกฎหมายกำหนด</p> <p>ผลกระทบเชิงลบ: กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานมีความซับซ้อนบางครั้งเป็นภาระให้ผู้ประกอบการประกอบกิจการยากมากขึ้น</p>

๓) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis)

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพทั้งปัจจัยภายในและภายนอกเพื่อประเมินสถานการณ์ของหน่วยงานและสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลประกอบการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายใน (Internal Factors) ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน สามารถใช้หลักการ ๔M+๑I+๑T เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. ด้านบุคลากร (Man)	
๑) บุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ในพื้นที่ที่มีความตั้งใจ ในการพัฒนาพื้นที่เข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) การปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งของบุคลากร ทำให้การดำเนินงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศขาดความต่อเนื่อง
	๒) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดย่อม บริหารโดยบุคคล คนเดียว ขาดโอกาสพัฒนาเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล
๒. ด้านงบประมาณ (Money)	
๑) หน่วยงานในพื้นที่เสนอแผนงาน/โครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากแหล่งงบประมาณ ต่างๆ	๑) ไม่ได้มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ (Material)	
๑) มีระบบการขนส่งที่สะดวกและมีระยะทางไม่ไกลจาก กรุงเทพมหานคร	๑) สถานประกอบการดั้งเดิมบางแห่งยังไม่ได้รับการออกแบบอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน
๔. ด้านการบริหารจัดการ (Management)	
๑) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาพื้นที่เข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) ประชาชนในพื้นที่บางส่วนขาดความรู้ในเรื่องการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๒) มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำให้เพียงพอภาคเกษตรและอุตสาหกรรม	๒) สถานประกอบการบางแห่งยังขาดการบริหารจัดการด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
๓) มีโรงงานแปรรูปรองรับวัตถุดิบทางการเกษตรในพื้นที่	
๔) ตำบลอ้อมน้อย เป็นตำบลที่มีโรงงานที่มีความสำคัญเป็นลำดับที่หนึ่งของจังหวัดสมุทรสาคร	
๕. ด้านสารสนเทศ (Information)	
๑) ฐานข้อมูลประกอบการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) ประชาชนในพื้นที่บางส่วนขาดความรู้ในการใช้ฐานข้อมูลที่ภาครัฐในพื้นที่ให้บริการ
๖. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
๑) ภาครัฐในพื้นที่มีความมุ่งมั่นในการจัดหาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้บริการประชาชนในพื้นที่	๑) ประชาชนในพื้นที่บางส่วนขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ภาครัฐในพื้นที่ให้บริการ

ในการวิเคราะห์ **สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก (External Factors)** ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วย การวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค สามารถใช้หลักการ PESTEL Analysis เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. ด้านการเมือง (Politic)	
๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมุ่งพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑) การกำหนดผังเมืองอาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในแต่ละพื้นที่
	๒) การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการ
๒. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)	
๑) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG จะทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตมากขึ้น	๑) ต้นทุนด้านพลังงานมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตของแต่ละสถานประกอบการ
๒) นโยบายรัฐบาลด้านการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหาร “ครัวไทยสู่ครัวโลก”	๒) ภาวะอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไม่เสถียรทำให้เป็นปัญหาต่อการส่งออกสินค้าภาคอุตสาหกรรม
๓) นโยบายรัฐบาลด้านการส่งเสริมความปลอดภัยด้านอาหาร	
๔) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ สนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	
๓. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social)	
๑) การขยายตัวของจำนวนประชากรในเมืองหลวงส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในพื้นที่	๑) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
๔. ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology & Innovation)	
๑) มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น	๑) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการของภาครัฐยังไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างครบถ้วน
๕. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	
๑) นโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาครัฐจะทำให้สถานประกอบการอยู่ร่วมกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างยั่งยืน	๑) การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมอาจเกิดปัญหาน้ำเสียส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
๖. ด้านกฎหมาย (Legal)	
๑) ภาครัฐให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	๑) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานมีความซับซ้อนบางครั้งเป็นภาระทำให้ผู้ประกอบการ ประกอบกิจการยากมากขึ้น

๔) การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (TOWS Matrix)

เมื่อได้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรค ตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จึงนำมากำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน โดยการนำจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) มาวิเคราะห์เพื่อหามาตรการเชิงรุก มาตรการปรับปรุง มาตรการเชิงป้องกัน และมาตรการเชิงหลีกเลี่ยง โดยกลไก TOWS Matrix เพื่อกำหนดมาตรการเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>ปัจจัยภายนอก</p> <p>โอกาส (Opportunities)</p>	<p>SO</p> <p>กลยุทธ์เชิงรุก ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส</p> <p>- ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในพื้นที่ร่วมกันพัฒนาให้ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เป็นเมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรม สถานประกอบการอยู่ร่วมกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างยั่งยืน</p>	<p>WO</p> <p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข ใช้โอกาสลดจุดอ่อน</p> <p>- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในพื้นที่ เรื่องนโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาครัฐ และประโยชน์ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p>
<p>อุปสรรค (Threats)</p> <p>๑. ๒. ๓. ๔.</p>	<p>ST</p> <p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค</p> <p>- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน ส่งเสริม ให้เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม มีความเข้มแข็ง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษ สิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม</p>	<p>WT</p> <p>กลยุทธ์เชิงรับ แก้ไขจุดอ่อนและเลี่ยงอุปสรรค</p> <p>- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลสนับสนุน ส่งเสริมให้สถานประกอบการในพื้นที่ประกอบกิจการอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์
นครอ้อมน้อย เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สังคมน่าอยู่สู่เมืองแห่งสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วย BCG โมเดล ในทุกระดับให้เติบโตอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วม และบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน ในการพัฒนาพื้นที่ของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับ ระบบการดำเนินงานระดับโรงงานอุตสาหกรรมระดับกลุ่มโรงงาน สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมต้นแบบ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

๑) แผนปฏิบัติการ ด้านการจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มพื้นที่สีเขียว สำหรับเป็นแนวป้องกันมลพิษจากสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

(๒) เป้าหมาย

๒.๑ มีการปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สามารถขึ้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมและการใช้ประโยชน์อื่นที่สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาเชิงพื้นที่

๒.๒ มีการกำหนดแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer) ระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ชุมชน

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม

๓.๒) พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับผังเมืองรวม

๓.๓) แนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer) ระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่ชุมชน

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต้องพิจารณาควบคู่กับการพัฒนาเมืองเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔.๒) ส่งเสริมให้มีการนำผลการศึกษาคอนกรีตการศึกษาและพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศและผังเมืองรวมถึงกฎระเบียบอื่นที่มีการประกาศใช้

๔.๓) กรมโรงงานอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรม ผู้ซึ่งมีอำนาจในการให้อนุญาตประกอบกิจการโรงงานต้องพิจารณาการอนุญาตโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของผังเมือง

๔.๔) กำหนดให้โรงงานตั้งใหม่ขนาดใหญ่และเขตประกอบการอุตสาหกรรมต้องมีพื้นที่กันชนที่สามารถป้องกันผลกระทบต่อชุมชนได้

(๕) กลยุทธ์ โครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแผนปฏิบัติการด้านการจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่	โครงการงานปรับปรุงทางหลวงย่านชุมชน ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙๑ ตอนควบคุม ๐๑๐๐ ตอนอ้อมน้อย - สมุทรสาคร ระหว่าง กม. ๑+๐๐๐ - กม. ๒+๐๐๐ ด้านซ้ายทาง ปริมาณงาน ๑ แห่ง	-	-	-	-	๕๐.๐๐๐๐	แขวงทางหลวงสมุทรสาคร กรมทางหลวง
	โครงการพัฒนาตามผังเมือง กิจกรรมที่ ๑ ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย โครงการเมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครอ้อมน้อย กิจกรรมที่ ๒ ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์และที่จอดรถเพื่อบริหารประชาชนที่มาติดต่อราชการ	๑๒๐.๐๐๐๐	-	๑๒๐.๐๐๐๐	-	๒๔๐.๐๐๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสมุทรสาคร กรมโยธาธิการและผังเมือง
	โครงการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและกำหนดแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) หรือแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone)	-	-	-	๑.๒๙๐๐	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

๒) แผนปฏิบัติการด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคม

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เป็นประเด็นสำคัญที่ต้องจัดเตรียมให้พร้อม เพื่อรองรับการพัฒนาหรือการเจริญเติบโตของเมืองทั้งที่เป็นภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเกษตรกรรม และที่พักอาศัย โดยโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ที่ต้องจัดเตรียมให้พอ และพร้อมใช้งานได้ รวมถึงการบูรณาการแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเพียงพอ ตามแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒.๒) มีการจัดการสาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน

๒.๓) มีระบบการจัดการน้ำเพียงพอ

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ระบบคมนาคมขนส่งภาคอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมได้รับการปรับปรุงมีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒) ระบบสาธารณูปโภคได้มาตรฐานและเพียงพอในการให้บริการครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย

๓.๓) มีระบบการบริหารจัดการน้ำ ร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) สนับสนุนนโยบายการบูรณาการแนวคิดพัฒนาเชิงนิเวศในการจัดการระบบคมนาคม

๔.๒) กำหนดแนวทางพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจรวมถึงแนวทางการจัดสรรทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมระหว่างภาคอุตสาหกรรม การเกษตรและการท่องเที่ยว

(๕) กลยุทธ์ โครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแผนปฏิบัติการด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำท่าจีน บริเวณวัดนางสาว หมู่ที่ ๗ ถึงปากคลองอ้อมน้อย หมู่ที่ ๘ ตำบลท่าไม้ อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ความยาว ๒,๗๐๐ เมตร	-	-	๕๔๐.๐๐๐๐	-	-	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสมุทรสาคร กรมโยธาธิการและผังเมือง
	ซ่อมแซม สน.ปตร.อ้อมน้อย	๐.๖๐๐๐	-	-	-	-	โครงการชลประทานสมุทรสาคร กรมชลประทาน
	ปรับปรุงเครื่องเก็บขยะ สน.ปตร.อ้อมน้อย	๓๐.๐๐๐๐	-	-	-	-	โครงการชลประทานสมุทรสาคร กรมชลประทาน
	ก่อสร้างถนนพร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณข้างสับไฟอ้อมน้อย หมู่ ๒	๑.๖๒๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณแยกซอยน้ำเค็มซอย ๒ หมู่ที่ ๒	-	-	-	๐.๙๕๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณแยกซอยน้ำเค็มซอย ๓ หมู่ที่ ๒	-	-	-	-	๑.๐๗๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณแยกซอยน้ำเค็มซอย ๔ หมู่ที่ ๒	-	-	-	-	๑.๑๙๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยน้ำเค็ม (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๒	-	-	๓.๐๕๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณแยกซอยคลองแค (ข้างสนามเด็กเล่นชุมชนคลองแค)	-	-	-	๗.๐๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยนวลทอง (แยก ๓) หมู่ที่ ๒	๐.๖๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยนวลทอง (แยก ๑๑) หมู่ที่ ๒	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมไฟแสงสว่างบริเวณซอยนวลทอง หมู่ที่ ๒	๘.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณแยกกริมคลองแนวลิขิต (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๓	๑.๖๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณจากบ้านต้าย้อยถึงแยกหมู่บ้านชลรินทร์ หมู่ที่ ๓	๒.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ และเขื่อน ค.ส.ล. บริเวณบ้านตาตั้ง หมู่ที่ ๓	-	-	-	-	๒.๕๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง (ต่อโครงการเดิม) บริเวณหลังสนามกีฬาคลังทอง หมู่ที่ ๓	๐.๖๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยโรงเหล็ก (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๔	-	-	-	๒.๐๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างขยายผิวจราจร (ถนนพุทธมณฑลสาย ๔)	๘.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยแยกสนามกีฬาเทศบาลฯ (ซอยฟาร์มปลา) หมู่ที่ ๗	๑.๓๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บริเวณสยามกีฬาเทศบาล (ซอยฟาร์มปลา) หมู่ที่ ๗	๙.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. พร้อมเสริมปากบ่อพักบริเวณซอยโคกกล้วย หมู่ที่ ๗	๒.๒๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยวิฑานมะพร้าว หมู่ที่ ๘	๕.๔๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณการชุมชนหนองบัว หมู่ที่ ๘	๗.๓๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยบ้านผู้ใหญ่มงคล หมู่ที่ ๙	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยเคหสถาน อ้อมน้อยสามัคคี หมู่ที่ ๙	๑.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณหมู่บ้านพรหมพิทักษ์ (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๑๐	๑๐.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. บริเวณซอยจัดสรรทหารเรือ หมู่ที่ ๑๐	๗.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างยกระดับถนน ค.ส.ล. พร้อมเสริมปากบ่อกักบริเวณซอยจัดสรรทหารเรือ (ซอย ๑๒) หมู่ที่ ๑๐	๑.๔๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยทองอยู่ (แยก ๒) หมู่ที่ ๑๐	๑.๒๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยทองอยู่ (แยก ๔) หมู่ที่ ๑๐	๑.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยทองอยู่ (แยก ๕) หมู่ที่ ๑๐	๑.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อลอดเหลี่ยมบริเวณถนนสุขาภิบาล ๒	๘๐.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. หมู่ที่ ๑๑	-	๑.๐๐๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยแยกเพชรเกษม ๘๗	๑.๕๔๔๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำบริเวณซอยแยกพุทธสาคร ๘ (บริเวณหน้า ดี.ดี.การช่าง) หมู่ที่ ๑๑	๓.๐๑๖๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยแยกเพชรเกษม ๘๗ (บริเวณซอยข้างบ้านเลขที่ ๙๙/๙๙๙) ต่อโครงการเดิม หมู่ที่ ๑๑	๒.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณแยกเพชรเกษม ๘๗ (บริเวณซอยข้างบ้านเลขที่ ๙๙/๖) หมู่ที่ ๑๑	๑.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยแยกเพชรเกษม ๘๗ (หลังศูนย์ปฏิบัติการบริเวณบ้านเลขที่ ๗๘/๕๐) หมู่ที่ ๑๓	๐.๙๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อระบายน้ำ บริเวณซอยเพชรเกษม ๙๑ หน้าโรงงานเบสท์เวลล์พลาสติก (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๑๓	-	-	-	-	๐.๔๕๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมรางวี บริเวณซอยแยกเพชรเกษม ๘๕ (บริเวณซอยลัดไปเทศบาลนครอ้อมน้อย) หมู่ที่ ๑๑	๐.๑๘๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำบริเวณซอยแยกเพชรเกษม ๘๕ (บริเวณซอยข้างบริษัท บิ๊กแฟนท์ จำกัด) หมู่ที่ ๑๑	๐.๖๖๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างท่อระบายน้ำ บริเวณซอยครูสภา (จากคลองราชภูมินิยมไปทางโรงเรียนเทศบาล)	-	-	-	-	๒๕.๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุกบริเวณซอยนวลทอง ๑๗ ตัดไปซอย ๑๙ หมู่ที่ ๒	๐.๒๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุกบริเวณซอยนวลทอง (แยกซอย๑๘) หมู่ที่ ๒	-	๐.๑๐๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุก บริเวณซอยนวลทอง ๒๒ หมู่ที่ ๒	๐.๔๑๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุกบริเวณแยกซอยกสินสุคนธ์ หมู่ที่ ๓	-	๐.๑๓๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุกบริเวณซอย แยกเพชรเกษม ๘๗ (ซอยข้าง บ้านเลขที่ ๑๘/๑๘) หมู่ที่ ๑๑	๐.๒๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุกบริเวณซอย แยกพุทธสาคร ๘ (ซอยข้าง S.P.RECYCLE) หมู่ที่ ๑๑	๐.๒๘๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุกบริเวณซอย แยกเพชรเกษม ๘๗ (บริเวณบ้าน อาจารย์เขาวัว) หมู่ที่ ๑๑	๐.๓๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ถมดินลูกรังพร้อมหินคลุก บริเวณซอย แยกเพชรเกษม ๘๗ (ซอยข้าง บ้านเลขที่ ๑๑/๑๔) หมู่ที่ ๑๒	๐.๑๙๒๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงภูมิทัศน์และทางเท้าริมถนน เพชรเกษมและถนนเศรษฐกิจ ๑ แยก อ้อมน้อย พุทธมณฑลสาย ๕	-	-	-	๒.๐๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงเกาะกลางถนนเพชรเกษม (ต่อโครงการเดิม)	-	๒.๐๐๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างป้ายบอกชื่อซอย (บริเวณตาม แยกต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลฯ)	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงระบบแสงสว่างใต้สะพาน บริเวณข้ามแยกอ้อมน้อยและก่อสร้าง แผงกั้น	-	-	-	-	๑.๒๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ปรับปรุงผิวจราจรบริเวณเพชรเกษม	๒๕.๐๐๐๐	๒๕.๐๐๐๐	๒๕.๐๐๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงภูมิทัศน์ทางเท้าและเกาะกลางถนนบริเวณถนนพุทธมณฑลสาย ๔	-	-	๒๕.๐๐๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงผิวถนนบริเวณซอยคลองแค (จากป้อมตำรวจถึงสุขาภิบาล ๙) หมู่ที่ ๒	๒.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงแอสฟัลท์บริเวณรอมคลองอ้อมน้อย (บ้านแถว ๑) หมู่ที่ ๔	-	๓.๕๑๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงแอสฟัลท์ บริเวณชุมชนหัวคู้ถึงสะพานกิมเฮง หมู่ที่ ๔	-	-	๓.๐๐๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงถนน ค.ส.ล. บริเวณหน้าโรงงานไอโนโน หมู่ที่ ๔	-	-	๒.๐๐๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงผิวจราจร ถนนเพชรเกษม	๕.๕๒๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงผิวถนน ค.ส.ล. บริเวณถนนสุขาภิบาล ๙ (ไปทางประตูน้ำ CP๑๑)	-	๔.๐๐๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงผิวถนน ค.ส.ล. (ซอยคลองแค)	-	-	-	๒.๐๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงผิวถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีตบริเวณถนนเมนและซอยสีวารัตน์ ๒๗ ๒๘ ๒๙ หมู่ที่ ๕	๗.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงผิวถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต บริเวณซอยอรรถภัทร ก้าวหน้า ซอย ๑๐ หมู่ที่ ๕	๐.๔๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ปรับปรุงทางเท้า บริเวณสุขาภิบาล ๒ หมู่ที่ ๙	๑.๒๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต บริเวณคลองศรีสำราญ หมู่ที่ ๙	๐.๖๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงแอสฟัลท์ติกคอนกรีตบริเวณ คลองศรีสำราญ หมู่ที่ ๑๒	๑.๔๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงกำแพงกันดินบริเวณริมคลอง ศรีสำราญ หมู่ที่ ๑๒	๐.๖๕๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงถนนริมคลองอ้อมแขน บริเวณปากซอยแปซิฟิกถึงปากซอย เพชรเกษม ๙๓ (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๑๓	-	-	๐.๕๖๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างเชื่อมพร้อมถนน ค.ส.ล. บริเวณบ้านนายอ่อน แจงบำรุง หมู่ที่ ๙	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างเชื่อม ค.ส.ล. พร้อมทางเดินเท้าบริเวณคลองผู้ใหญ่แอน หมู่ที่ ๑๐	๖.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างและปรับปรุงทางเดินเท้า (บริเวณริมถนนเพชรเกษมซุ้มเฉลิมพระเกียรติด้านติดเขตหนองแขม ถึง ซุ้มเฉลิมพระเกียรติด้านติดตำบลอ้อมใหญ่)	๒๕.๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างทางเดินเท้า พร้อมติดตั้งโคมไฟส่องสว่าง (ริมคลองอ้อมน้อย ตั้งแต่บริเวณบ้านผู้ใหญ่มงคลไปถึงสะพานนิสายนต์)	-	-	๑๐.๐๐๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างราวกันตกบริเวณแนวคลองลิติต หมู่ที่ ๓	๐.๓๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงรวมกันตกบริเวณแนวคลองลิติต หมู่ที่ ๓	๐.๓๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงราวกันตก บริเวณริมคลองอ้อมน้อย (ตั้งแต่วัดอ้อมน้อยถึงบ้านสุรินทร์โพธิ์รักษา) หมู่ที่ ๔	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างเลนจักรยาน บริเวณถนนเพชรเกษมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลฯ	-	-	-	-	๒.๐๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างอาคารกลุ่มลานกีฬาอเนกประสงค์ (สนามกีฬาเทศบาลฯ คลังทอง)	-	-	๘.๓๐๐๐	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างอาคารคลุมกีฬาอเนกประสงค์ สนามกีฬาเทศบาลฯ)	-	-	-	๔.๔๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างป้อมยามพร้อมรั้วบริเวณสนามกีฬาเทศบาลฯ คลังทอง	๕.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างขยายไหล่ทางพร้อมรางวี ค.ส.ล. บริเวณซอยสุขาภิบาล ๒	-	-	-	๙.๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างรั้ว ค.ส.ล. บริเวณสนามกีฬา ฟาร์มปลา หมู่ที่ ๗	๓.๖๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสะพานลอยคนเดิน (เชื่อมระหว่างสำนักงานเทศบาลนครอ้อมน้อย กับศูนย์บริการสาธารณสุขแห่งที่ ๓ และอาคารพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็กเยาวชน สตรี คนสูงอายุและด้อยโอกาส	-	-	-	-	๓.๐๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงสะพานบริเวณริมคลองอ้อมน้อยซอยโรงเหล็ก (ซอย ๓) หมู่ที่ ๔	๐.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างตะแกรงตาข่ายบริเวณคลองศรีสำราญ (ต่อโครงการเดิม) หมู่ที่ ๑๒	๑.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำภายในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำถนนเพชรเกษม	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำบริเวณคลองแนวลิขิต หมู่ที่ ๕	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำบริเวณปากซอยวิปัสสนา หมู่ที่ ๖	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำย่อย บริเวณถนนสุขาภิบาล ๒ หมู่ที่ ๗	-	๐.๕๐๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างประตูระบายน้ำพร้อมอุปกรณ์คลองต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลฯ	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ก่อสร้างประตูปิด - เปิดน้ำ บริเวณสะพานมังกรกาญจน์ หมู่ที่ ๒	๐.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างประตูปิดกั้นคลองสำหรับบริหารจัดการน้ำ ๒ ประตู บริเวณคลองริมถนนสุขาภิบาล ๒ ติดคลองอ้อมน้อย หมู่ที่ ๗ และคลองศรีสำราญ หมู่ที่ ๑๒	-	๓.๐๐๐๐	-	๓.๐๐๐๐	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำบริเวณคลองตัน (วิมานมะพร้าว)	-	๒.๐๐๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างบ่อพักระบายน้ำบริเวณปากซอยเพชรเกษม ๑๒๐ หมู่ที่ ๑๑	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงสถานีสูบน้ำ CP๙	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงประตูระบายน้ำพร้อมเครื่องสูบน้ำบริเวณปากซอยคลองแค หมู่ที่ ๒	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงเครื่องสูบน้ำและประตูระบายน้ำบริเวณปากซอยคลองตัน หมู่ที่ ๑๒	๐.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงสถานีสูบน้ำภายในเขตเทศบาล	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ต่อเติมพื้นที่สถานีสูบน้ำ	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ปรับปรุงระบบเปิด-ปิดประตูระบายน้ำอัตโนมัติบริเวณสถานีสูบน้ำภายในเขตพื้นที่เทศบาลฯ	๒.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ถนน สุขาภิบาล ๙	๑.๐๐๐๐	-	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ก่อสร้างสถานีสูบน้ำบริเวณคลอง ผู้ใหญ่แอ่น หมู่ที่ ๑๐	๑.๒๕๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ค่าก่อสร้างห้องน้ำ ค.ส.ล. ๑ ชั้น (สนามกีฬาเทศบาลพาร์มปลา) หมู่ที่ ๗	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ค่าปรับปรุงอาคารอิมจันทร์เดิม (สนามกีฬาเทศบาลฯ คลังทอง) หมู่ที่ ๓	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ค่าก่อสร้างถนน ค.ส.ล. พร้อมท่อ ระบายน้ำ (ซอยสุวรรณ หมู่ที่ ๘)	๑.๘๕๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ค่าปรับปรุงผิวถนน ค.ส.ล. (ถนน จัดสรรทหารเรือ หมู่ที่ ๙)	๑.๘๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	ค่าก่อสร้างสะพาน ค.ส.ล. คลองอ้อม น้อย (บริเวณหัวถนน) หมู่ที่ ๖	๐.๗๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	โครงการปรับปรุงศูนย์บริการ สาธารณสุขแห่งที่ ๓ (ข้างเทศบาลนคร อ้อมน้อย)	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	โครงการตกแต่งห้องประชุมใหม่และ ห้องประชุมเล็กภายในอาคารศูนย์ พัฒนาคุณภาพชีวิตเทศบาลนครอ้อม น้อย	๕.๐๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	โครงการติดตั้งกระจกอลูมิเนียม อาคารศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต เทศบาลฯ	๐.๕๐๐๐	-	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

๓) แผนปฏิบัติการด้านการยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดและป้องกันมลพิษใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่าของทุกภาคส่วน

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) ส่งเสริมและยกระดับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๒.๒) ส่งเสริมและยกระดับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองที่สอดคล้องกับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) โรงงานในพื้นที่มีการจัดการมลพิษตามมาตรฐานและกฎหมาย

๓.๒) มีโรงงานได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเป็นโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๓) มีระบบการติดตามตรวจสอบมลพิษในพื้นที่อุตสาหกรรม

๓.๔) เรื่องร้องเรียนด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรมลดลง

๓.๕) มีระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และเป็นไปตามกฎหมาย

๓.๖) ชุมชนมีระบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนและน้ำเสียที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และเป็นไปตามกฎหมาย

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) สนับสนุน Eco-Industrial Estate/Park, Eco Factory, Gi mark

๔.๒) กำกับดูแลอุตสาหกรรมและแหล่งกำเนิดมลพิษรวมถึงกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานกำหนด

๔.๓) ตรวจสอบติดตาม และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔.๔) การอนุญาตโครงการ/โรงงานที่มีความเสี่ยง ต้องมีการศึกษาและประเมินความเสี่ยง/ศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ/กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔.๕) ปรับปรุงกฎหมาย/ออกระเบียบข้อบังคับเพื่อการส่งเสริมเรื่องการรีไซเคิลอย่างครบวงจร

๔.๖) ออกเทศบัญญัติและบังคับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสียชุมชน

(๕) กลยุทธ์ โครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแผนปฏิบัติการด้านการยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่	ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษขนาดเล็ก (PM ๒.๕)	๑.๐๐๗๕	๐.๙๖๓๐	๑.๐๐๗๕	๑.๐๐๗๕	๑.๐๐๗๕	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสาคร
	สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษขนาดเล็ก PM๒.๕ และมลพิษทางอากาศ	๐.๑๘๔๐	-	๐.๑๘๔๐	๐.๑๘๔๐	๐.๑๘๔๐	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร
	ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยในสถานศึกษาเพื่อขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	-	๐.๓๗๗๔	-	-	-	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสาคร
	การแก้ไขปัญหาระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการในจังหวัดสมุทรสาคร	๐.๖๙๕๘	-	๑.๖๘๕๗	๑.๖๘๕๗	๑.๖๘๕๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
	ส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อยกระดับการได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒ หรือสูงกว่า	๐.๕๐๔๔	-	๐.๕๐๔๔	๐.๕๐๔๔	๐.๕๐๔๔	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
	ส่งเสริมสถานประกอบการมุ่งสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ	๐.๕๑๙๘	๑.๕๑๓๐	๑.๕๑๓๐	๑.๕๑๓๐	๑.๕๑๓๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว BCG Model	-	๒.๓๓๕๐	๒.๓๓๕๐	๒.๓๓๕๐	๒.๓๓๕๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
	บริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	-	๐.๑๐๔๗	๐.๑๐๔๗	๐.๑๐๔๗	๐.๑๐๔๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
	สร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	-	๐.๐๔๒๗	๐.๐๔๒๗	๐.๐๔๒๗	๐.๐๔๒๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

๔) แผนปฏิบัติการด้านการสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดการเกื้อกูลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยการเชื่อมโยงการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร และเศรษฐกิจชุมชน อันนำไปสู่การกระจายรายได้ที่มากขึ้นให้กับชุมชนโดยรอบพื้นที่อุตสาหกรรม

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) พัฒนาระดับสายโซ่มูลค่าของภาคเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

๒.๒) สร้างการเกื้อกูลกันระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และชุมชน

๒.๓) พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการขนาดเล็กให้มีการผลิตที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GpP per capita) สูงขึ้น

๓.๒) มีวิธีปฏิบัติเกษตรเชิงพาณิชย์ สินค้าเกษตรมีคุณภาพ

๓.๓) มีผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในพื้นที่

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) สนับสนุนนโยบายการผลิตและบริโภคสีเขียว

๔.๒) บูรณาการจัดการผลประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมตามศักยภาพของพื้นที่หรือความต้องการของท้องถิ่น

(๕) กลยุทธ์ โครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแผนปฏิบัติการด้านการสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจชุมชนและอุตสาหกรรมในพื้นที่	สร้างความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในสถานประกอบการ	๑.๕๒๘๔	๑.๐๑๑๖	-	-	-	สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร
	ส่งเสริมอาชีพครัวเรือนยากจน/ครัวเรือนเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาส	-	๐.๓๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๘๐๐๐	๑.๐๐๐๐	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร
	ส่งเสริมทักษะฝีมือแรงงานและพัฒนาความเข้มแข็งในการพึ่งพาตนเองอย่างมีคุณภาพ	-	๐.๓๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๘๐๐๐	๑.๐๐๐๐	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร
	การพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล	-	๑.๕๑๗๐	๑.๕๑๗๐	๑.๕๑๗๐	๑.๕๗๑๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
	สร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นจังหวัดสมุทรสาครด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๐.๙๑๕๙	-	-	-	-	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรสาคร
	บูรณาภาคีเครือข่ายในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร
	พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ชุมชน	๒.๑๑๗๐	๑.๘๒๐๕	๒.๐๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๓.๐๐๐๐	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร
	ส่งเสริมช่องทางการตลาดและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP สู่อินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	-	๒.๑๘๐๖	๒.๕๐๐๐	๒.๗๐๐๐	๓.๐๐๐๐	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรมในภูมิภาค	๐.๔๓๕๐	๐.๔๓๕๐	๐.๔๓๕๐	๐.๔๓๕๐	๐.๔๓๕๐	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร
	การดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.)	-	๐.๐๒๕๗	๐.๐๒๕๗	๐.๐๒๕๗	๐.๐๒๕๗	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร

๕) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

(๑) วัตถุประสงค์

ชุมชนและสังคมโดยรอบมีคุณภาพที่ดี และอยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมอย่างปกติสุข

(๒) เป้าหมาย

๒.๑) พัฒนาและจัดระบบการจ้างงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน

๒.๒) พัฒนาชุมชนเป้าหมายให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและอยู่ร่วมกันกับภาคอุตสาหกรรมอย่างปกติสุขสิ่งแวดล้อม

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) มีความพึงพอใจต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๒) ลดปัญหาข้อร้องเรียนปัญหามลพิษหรือผลกระทบด้านต่างๆจากโรงงานอุตสาหกรรม

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑) บังคับใช้กฎหมายทะเบียนราษฎร์เพื่อแก้ปัญหาประชากรแฝงและการจัดสรรงบประมาณจิตอาสาเพื่อสังคมและส่วนรวม

๔.๒) เร่งรัดการขึ้นทะเบียนและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว

๔.๓) เร่งปรับปรุงระบบการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ที่สามารถสะท้อนศักยภาพและการพัฒนาพื้นที่

๔.๔) การจัดระเบียบสังคมเออองรับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๕) กลยุทธ์ โครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต	การดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	-	-	๑.๑๑๒๗	๑.๑๑๒๗	๑.๑๑๒๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
	แก้ไขปัญหาประชากรแฝงในจังหวัดสมุทรสาคร	-	๐.๑๘๙๖	-	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรสาคร
	เพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายบุคลากรด้านความมั่นคง เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจังหวัดสมุทรสาคร	-	๐.๔๐๕๒	-	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรสาคร
	พัฒนาศักยภาพผู้ดูแลผู้สูงอายุ จังหวัดสมุทรสาคร	๒.๑๐๘๓	-	-	-	-	วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร
	ช่างอาสา พัฒนาที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุ และคนพิการ	๕.๕๔๖๐	-	-	-	-	สำนักงานพัฒนาสังคมและพัฒนาคความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรสาคร
	พัฒนาอาชีพ พัฒนาทักษะ เพิ่มคุณภาพชีวิต	๐.๕๒๒๐	๐.๔๒๔๘	๐.๑๙๑๔	๐.๑๙๑๔	๐.๑๙๑๔	สำนักงานแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร
	ยกระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๐.๒๒๓๔	-	-	-	-	สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร
	โครงการรวมพลังแผ่นดินต่อสู้เอาชนะยาเสพติด	-	๐.๘๐๐๐	๐.๘๐๐๐	๐.๘๐๐๐	๐.๘๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	โครงการบำบัดและรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติด	-	๐.๐๓๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
	โครงการฝึกอบรมอาชีพผู้ผ่านการ บำบัดฟื้นฟูคนดีสู่สังคม	-	๐.๐๕๐๐	-	-	-	เทศบาลนครอ้อมน้อย
	โครงการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด ให้แก่เด็กและเยาวชน		๐.๔๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	เทศบาลนครอ้อมน้อย

๕) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

(๑) วัตถุประสงค์

พัฒนาหลักและวางระบบการบริหารจัดการในจังหวัดเชิงบูรณาการหน่วยงานเพื่อรองรับการดำเนินงานสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(๒) เป้าหมาย

มีการบริหารจัดการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเชิงบูรณาการเพื่อรองรับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๓) ตัวชี้วัด

๓.๑ มีมาตรการและกฎระเบียบส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๒ มีโครงสร้างบุคลากรและรูปแบบการทำงานร่วมกันที่สร้างผลลัพธ์ร่วม (Collective Impact)

๓.๓ มีศูนย์ Eco Center ของจังหวัด

๓.๔ มีฐานข้อมูลเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๕ มีกฎระเบียบและมาตรการที่เอื้อต่อการพัฒนาในเชิงบูรณาการที่ได้รับการปรับปรุง

๓.๖ มีแผนงบประมาณที่ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

(๔) แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๔.๑ พัฒนาระบบการทำงานแบบมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

๔.๒ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด

๔.๓ พัฒนากลไกการสนับสนุนเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) อย่างยั่งยืน

๔.๔ ออกกฎหมายและปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับให้เอื้อต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๔.๕ ออกระเบียบให้บุคคลที่สาม ตามมาตรา ๙ พรบ.โรงงาน ตรวจสอบโรงงานขนาดใหญ่ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

(๕) กลยุทธ์ โครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้และบุคลากร	การดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	-	-	๑.๑๑๒๗	๑.๑๑๒๗	๑.๑๑๒๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

๓.๒.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศไปดำเนินการ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ภารกิจหลัก	บทบาทการขับเคลื่อน
จังหวัดสมุทรสาคร	กำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนให้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม	ส่งเสริมและสนับสนุนให้คำแนะนำในการจัดทำแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของจังหวัดและสอดคล้องตามข้อกำหนดของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตลอดจนผลักดันการขับเคลื่อนในทุกภาคส่วนให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	แนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุน ราชการ สัมพันธ์ให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	แนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุน ราชการ สัมพันธ์ให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	ให้คำแนะนำ ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนให้ชุมชนมีการพัฒนาในมิติที่เกี่ยวข้อง ขยายและเผยแพร่องค์ความรู้ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างทั่วถึง
เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	ประชาสัมพันธ์และให้คำแนะนำการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม แก่โรงงานอุตสาหกรรมและประชาชนในชุมชนให้เป็นไปตามหลักการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ให้คำแนะนำ ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนให้ชุมชนมีการรับรู้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
ส่วนราชการอื่นๆ	ดำเนินงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้	ช่วยเหลือ สนับสนุน ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๓ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผล

การนำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) พื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ไปสู่การปฏิบัติ นับเป็นขั้นตอนสำคัญต่อการผลักดันกลไกการดำเนินงานในระดับพื้นที่ที่สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจ เพื่อให้บุคลากรทุกระดับเกิดการยอมรับและมีส่วนร่วม พร้อมทั้งจะนำแผนงานหรือโครงการ นั้น ๆ ไปดำเนินการอย่างเต็มความสามารถและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของตน ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จึงได้กำหนดแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ไปสู่การปฏิบัติโดยสังเขป ดังนี้

๑) การเตรียมหน่วยงานให้เกิดความพร้อม

- คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับพื้นที่ ต้องมีความเข้าใจและผลักดันให้มีการดำเนินการตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ

- คณะทำงานฯ ต้องสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนและประเด็นยุทธศาสตร์ ตลอดจนชี้แจงให้เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง โดยจัดเวทีสร้างความเข้าใจในภารกิจให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้ทราบถึงบทบาทความรับผิดชอบของตนในการสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อยอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

- คณะทำงานฯ ควรส่งเสริมให้หน่วยงานดำเนินการตามแผน มีการกำกับติดตามรวมทั้งสามารถประเมินผลงานของหน่วยงานตามแผนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้มีการเชื่อมโยงผลงานตามยุทธศาสตร์สู่การประเมินผล ตั้งแต่การนำแผนไปปฏิบัติ ควรกำหนดขั้นตอน วิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน มีการติดตามประเมินผลระหว่างปฏิบัติ (๕W + ๑H)

๒) การพัฒนากลไกสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติ

- คณะทำงานฯ ควรสนับสนุนการจัดทำแผน/โครงการ ในลักษณะการบูรณาการและประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ ผู้ประกอบการ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์ชาติ

- คณะทำงานฯ ควรสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันและมีการถ่ายทอดแผนปฏิบัติการฯ ไปสู่พื้นที่และระดับตัวบุคคลรวมทั้งมีระบบจูงใจให้ทุกคนประเมินการทำงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์

- คณะทำงานฯ กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผน/โครงการให้ชัดเจนมีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์กับระบบการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดกับการดำเนินงาน

- คณะทำงานฯ กำหนดวิธีประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่แบ่งขอบเขตภาระงาน โดยระบุผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนการก้าวท้าว และการเกี่ยงงานระหว่างกัน และหาจุดเชื่อมโยงระหว่างงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีและเกิดประสิทธิภาพในการทำงานของทุกหน่วยงาน โดยการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในรูปคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อให้มีการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย

- คณะทำงานฯ ต้องถ่ายถอดแผนปฏิบัติการฯ โดยนำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยในกระบวนการวางแผนได้มีการหารือกับหน่วยงานหลักในการกำหนดค่าเป้าหมายและแผนงาน/โครงการรองรับไว้เบื้องต้นแล้ว

- คณะทำงานฯ ติดตาม ตรวจสอบผลที่ได้จากการดำเนินแผนปฏิบัติงาน/โครงการว่าสามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓) การพัฒนากลไก กำกับและติดตามการปฏิบัติงาน

- คณะทำงานฯ สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามประเมินผลแผนงาน/โครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้นผลลัพธ์ของงานเป็นหลัก

- คณะทำงานฯ นำผลลัพธ์ที่ได้จากการติดตามประเมินผล มาปรับปรุงการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

- คณะทำงานฯ ควรสร้างมาตรการเร่งรัด หากมีโครงการที่ดำเนินการช้ากว่ากำหนดและตรวจสอบคุณภาพและการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ

- คณะทำงานฯ พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตามประเมินผลและการกำหนดตัวชี้วัดแก่บุคลากรของหน่วยงาน เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผลและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

- คณะทำงานฯ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ และการติดตามประเมินผลให้มีความแม่นยำและเป็นปัจจุบัน ตรงกับความต้องการและทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเชื่อมโยงสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร

- คณะทำงานฯ กำหนดให้มีการติดตามความก้าวหน้าตามประเด็นยุทธศาสตร์เป็นรายเดือนหรือรายไตรมาส พร้อมทั้งให้แต่ละหน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบโครงการทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนฯ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร

- คณะทำงานฯ ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานให้บุคลากร/ผู้สนใจทราบอย่างต่อเนื่อง

๔) การพัฒนากลไกในการประเมินผล

การติดตามประเมินผลจะช่วยให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

- คณะทำงานฯ กำหนดแผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามแผน ปฏิบัติการฯ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ชัดเจน

- คณะทำงานฯ รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของโครงการต่างๆ ที่สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการฯ และจัดทำรายงานสรุป เพื่อรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นระยะ รวมทั้งส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบในแต่ละระดับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม

- คณะทำงานฯ กำหนดวิธีการประเมินผล ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แหล่งข้อมูลพร้อมทั้งระยะเวลาการประเมินผล ซึ่งต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้รับผิดชอบแผนงาน/โครงการเพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลสำคัญที่ต้องใช้ในการประเมิน รวมทั้งข้อมูลปัญหา/อุปสรรคในการปฏิบัติงาน

- คณะทำงานฯ ควรมีการจัดเก็บข้อมูลและนำมาประมวลผล วิเคราะห์ เปรียบเทียบว่าผลผลิต/กิจกรรม/โครงการ ว่าประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ปัจจัยใดที่ทำให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และผลผลิต/กิจกรรม/โครงการประจำปีตอบสนองหรือสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการราชการหรือไม่เพียงใด กรวิเคราะห์อาจเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดและเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

- คณะทำงานฯ ควรมีการสรุปผลการประเมินพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งแนวทางการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและนำเสนอผลการประเมินให้ที่ประชุมรับทราบ

๕) หน่วยงานรับผิดชอบในการประเมินผล

- คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมื่ออุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกะทู้มuban จังหวัดสมุทรสาคร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
19/3 ตำบลโกรกกราก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
โทรศัพท์ 034119900 โทรสาร 034426173
EMAIL : SARABAN_SAMUTSAKHON@INDUSTRY.GO.TH